

dispolpare, *v. a.* V. spolpare.

disponente, *ag.* raspoloživ. || *m.* (di donazione) raspoložnik; (di eredità) zavještalac, oporučitelj.
dispongere, *v. a.* (pop.) V. disporre.
disponibile, *ag.* raspoložan; raspoloživ; na raspoloženju, sa čim ili s kim se može da raspolaže; *èsser* — (di allòggi, posti, ecc.) biti prazno, biti slobodno.

disponibilità, *f.* raspoloživost, raspoloženje; stanje nečega što je na raspoloženju; *ministro in* —, ministar na raspoloženju.

disporre (come *porre*), *v. a.* raspolagati, raspoložiti; rasporediti, urediti; (preparare o regolare) pripremati, pripremiti, udesiti, spremiti, urediti, prirediti; (comandare) narediti, propisati; *la sorte ha disposto altrimenti*, udes je sasvim drukčije odlučio; — liberalmente, slobodno raspolagati; — alla morte, pripraviti, pripravljati na smrt; *l'uomo propone e Dio dispone*, čovjek snuje Bog odlučuje.

dispositivo, *ag.* rasporedan; nadben; — della sentenza, presudna izreka, presudno rješenje.

disposizione, *f.* (ordine) odredba, naredba; (ad una prestazione) pripravnost, sklonost; (di checchessia) raspoloženje; (di legge, ecc.) naredba, propis, ustanova; (misura) mjera, odredba; — complementare, dopunidbena, komplementarna odredba; — i comuni, zajedničke odredbe; — d'animi, duševno raspoloženje; — d'attuazione, provedbena odredba; — d'ultima volontà, odredba posljednje volje, oporučna odredba; — eccezionale, izuzetna odredba; — incidentale, prigodna odredba; — preparatoria, pripravna odredba; — transitoria, prijelazna odredba; emettere — i, izdati odredbe; mettere a —, staviti (komu što) na raspoloženje; stò dando le — per la partenza, vršim pripreme za odlazak; sono a vostra —, na vaše raspoloženje; ha cattiva disposizione, slabo je raspoložen; èssere a —, biti komu na raspoloženje.

disposto, *ag.* spremjan, gotov; èssere —, biti voljan, sklon; ben —

della persona, lijepa struka, stasa.

dispostestare, *v. a.* V. spotestare;
dispoticamente, *av.* despotski; samovlasno, samosilno.

dispótico (-ci), *ag.* samovlastan, samosilan, despotski.

despotismo, *m.* despotizam, neograđeničena vlada; tiransko postupanje; samosilje, samovolja.

dispregévole, *ag.* preziran, koji zaslužuje preziranje, za preziranje, dostojan preziranja.

dispregiare, *v. a.* e *der.* V. spregiare, disprezzare e *der.*
disprègio (-gi), *m.* prezir, preziranje.

disprezzabile, *ag.* V. disprégevole; quantità —, količina preko koje se može preći, o kojoj se ne mora voditi računa.

disprezzante, *ag.* prezriv.

disprezzare (*disprezzo*), *v. a.* prezreti, prezirati.

disprezzo, *m.* prezir, preziranje; — pubblico, javno poniživanje, javni prezir. || *Sinón.*: disdegno, disistimo, dispetto, spregio, sprèzzo, noncuranza.

disputa, *f.* raspravljanje; rasprava; prepirkva, prepiranje.

disputare (*disputo*), *v. n.* raspraviti, raspravljati; (d' iniezje) svadati se za malenkosti; prepriati se; (prov.) *de' gusti non se ne disputa, sui gusti non si disputa*, svaki ima svoj ukus.

disputativo, *ag.* prijeporan.

disputazione, *f.* V. disputa.

dissacrare (*dissacro*), *v. a.* obesvetiti; — un luogo, oskvrniti posvećeno mjesto.

dissanguare (*dissanguo*), *v. a.* oduzeti krv. || *=arsi*, *v. r.* izgubiti krv; (fig., a quattrini) potrošiti do zadnje pare.

dissapore, *m.* nesporazum; razdor, nesloga, mržnja; metter — i, svadati, zavaditi.

dissecare (*disseco*, -chi), *v. a.* (anat.) parati, secirati.

dissecare (*dissecco*, -chi), *v. a.* sušiti, osušiti, isušiti. || *=arsi*, osušiti se, sušiti se, isušiti se.

disseminare (*dissémino*), *v. a.* rasijsati, rasuti, rasturiti; rasprostraniti.

dissensione, *f.* e **dissenso**, *m.* nesporazum; razdor, nesloga; raz-